

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201552
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4319201552.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej, v spore žalobkyne: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 A., IČO: 31 340 890, zastúpenej: Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 A., IČO: 47 232 471, proti žalovaným: v 1. rade J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. N. S. XXX, v 2. rade S. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX C. R., o zaplatenie 8 388,79 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 5. mája 2021 pod č. k. 9Csp/45/2019-394 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaným v 1. a v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovaným v 1. a v 2. rade sa nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania proti žalobkyni nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia dlžnej istiny vo výške 8 388,79 eura, dlžných úrokov z istiny vo výške 249,73 eura, zmluvných úrokov vo výške 5,50 % ročne zo sumy 8 388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia, zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8 388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia, titulom neplnenia zmluvy uzavretej so žalovanými 02.01.2013. Podaním doručeným dňa 02.07.2020 uviedla petit žalobného návrhu do súladu s obsahom žaloby a žiadala, aby súd žalovaného v 1. rade a žalovanú v 2. rade spoločne a nerozdielne zaviazal zaplatiť jej dlžnú istinu vo výške 8 388,79 eura, dlžné úroky z istiny vo výške 249,73 eura, zmluvný úrok vo výške 5,50 % ročne zo sumy 8 388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia, zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8 388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia, náhradu trov konania.

1.2. Z vykonaného dokazovania zistil, že medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovanou v 2. rade ako spoludlžníkom, bola dňa 02.01.2013 uzatvorená zmluva o úvere „praktická hypotéka“, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 17 200 eur. Dlžníci sa zaviazali použiť prostriedky z úveru na dohodnutý účel úveru, ktorým bolo nadobudnutie tuzemskej nehnuteľnosti. Žalovaní sa v zmluve o úvere zaviazali splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 5,50 % ročne s obdobím fixácie úrokovej sadzby 3 roky, splátkami, ktoré sú platené v pravidelných mesačných intervaloch formou anuitnej splátky. Podrobnosti k splácaniu banka stanovila v zmysle zmluvy splátkovým kalendárom, ktorý tvoril súčasť zmluvy o úvere. Z oznámenia o výške splátky vyplýva, že výška mesačnej splátky predstavovala sumu 74 eur a zahŕňala anuitnú splátku úveru vo výške 71 eur a poplatok za správu a vedenie úverového účtu vo výške 3 eurá. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 15.02.2013, termín ďalších splátok k 15. dňu v mesiaci a dátum poslednej splátky bol dojednaný na deň 15.02.2043. Za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobkyne bola v rovnaký deň uzavretá zmluva

o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Žalovaní poskytnutý úver riadne a včas nesplácali. Žalobkyňa ich listom zo dňa 10.03.2016 upozornila, že ku dňu 09.03.2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 598,89 eura a vyzvala ich na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň ich upozornila, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Následne listom zo dňa 13.04.2016 oznámila obom dlžníkom, že z dôvodu, že sú v omeškaní s úhradou viac ako dvoch splátok a zároveň v omeškaní s úhradou splátky dlhšie ako 3 mesiace a boli na zaplatenie písomne vyzvaní minimálne 15 dní vopred s upozornením na právo Poštovej banky, a. s. požadovať okamžité splatenie úveru, ich v zmysle čl. 9.3 písm. a) OP, vyzvala na okamžité splatenie pohľadávky vo výške 17 699,58 eura v lehote 30 dní od doručenia požiadavky na okamžité splatenie pohľadávky. Žalovanému v 1. rade bola predmetná výzva doručená dňa 18.04.2016 a žalovanej v 2. rade dňa 20.04.2016. Žalobca za účelom uspokojenia svojej pohľadávky pristúpil následne k realizácii záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Výťažok z dražby predstavoval sumu 16 809,90 eura, zostatok výťažku po odpočítaní hotových výdavkov a odmeny predstavoval sumu 14 050,35 eura. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.03.2019 vyplýva výška poskytnutého a vyčerpaného úveru vo výške 17 200 eur a skutočnosť, že žalobkyňa vyhlásila úver za predčasne splatný ku dňu 30.05.2016. Z uvedenej listiny tiež vyplýva, že žalovaní vykonali titulom poskytnutého úveru splátky v celkovej výške 2 614,11 eura, výťažok z dražby nehnuteľností predstavoval sumu 14 050,35 eura, v dôsledku čoho tak žalovaní titulom poskytnutého úveru uhradili celkovo sumu 16 664,46 eura. Z uvedenej sumy bola na istinu započítaná suma 8 811,91 eura, na úroky suma 7 739,45 eura a na poplatky suma 113,10 eura. Zostatok nesplatenj istiny tak predstavuje sumu 8 388,09 eura.

1.3. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, § 1 ods. 3 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka, § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 101 Občianskeho zákonníka, § 103 Občianskeho zákonníka, § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 151 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a uviedol, že je nesporné, že žalobkyňa ako veriteľ uzavrela so žalovaným v 1. rade a žalovanou v 2. rade ako dlžníkmi zmluvu o úvere „praktická hypotéka“ číslo XXXXXXXXXXXX dňa 02.01.2013, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelovo určeného úveru vo výške 17 200 eur. V zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka majú žalovaní postavenie solidárnych dlžníkov. Z obsahu žaloby a následne aj zosúladeného žalobného petitu zo strany žalobkyne s obsahom žaloby vyplýva, že sa domáhala zaplatenia dlžnej sumy vo vzťahu k obom dlžníkom spoločne a nerozdielne, preto rozhodol o podanej žalobe vo vzťahu k obom solidárne zaviazaným dlžníkom. Žalovaní poskytnutý úver riadne a včas nesplácali, v dôsledku čoho žalobkyňa úver dňa 30.05.2016 zosplácala.

1.4. Nestotožnil s právnym názorom žalobkyne, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský vzťah s poukazom na § 1 ods. 3 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho je nutné poskytnutý úver posudzovať v režime obchodného práva a premlčacia doba tak nie je v dĺžke 3 ale 4 rokov. Stotožnil sa s jej názorom, že na predmetný záväzkový vzťah sa nevzťahujú ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko ich aplikáciu vylučuje § 1 ods. 3 písm. a) predmetného zákona. Okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka je potrebné na predmetný záväzkový vzťah aplikovať aj ustanovenia 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Na žalovaných je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Preskúmaním predmetnej úverovej zmluvy dospel k záveru, že zmluva je platná, je dostatočne určitá, zrozumiteľná. Posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru tak ako žiadal žalovaný v 1. rade bolo v danom prípade právne irelevantné, pretože na predmetný záväzkový vzťah sa Zákon č. 129/2010 Z. z. v zmysle vyššie uvedených skutočností nevzťahuje. Preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka skúmajúc, či neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu

v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tieto v predmetnej zmluve nevzhliadol.

1.5. Ďalej uviedol, že kľúčovou a prvoradou otázkou pre rozhodnutie v predmetnej veci bolo posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného v 1. rade. Nestotožnil sa s právnym názorom žalobkyne, že použitie § 103 Občianskeho zákonníka vylučuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď až po splnení podmienok uvedených v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a po zosplatnení pohľadávky môže dodávateľ právo vykonať po prvý raz - uplatniť na súde a od tohto okamihu plynie aj trojročná premlčacia doba. Vznesenú námietku premlčania posúdil v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka za súčasného rešpektovania splnenia podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že úkon zosplatnenia úveru bol vykonaný ku dňu 30.05.2016. Preto bolo potrebné pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby za súčasného rešpektovania § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka potrebné ustáliť, s ktorou splátkou boli dlžníci v čase uplatnenia tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní tri mesiace. Dospel k záveru, že ide o splátku splatnú dňa 15.02.2016. Všeobecná trojročná premlčacia lehota tak začala plynúť dňa 16.02.2016 a uplynula dňa 16.02.2019. Žaloba bola podaná dňa 16.04.2019, po uplynutí premlčacej doby. V zmysle uvedených skutočností dospel preto k záveru, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

1.6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1,2 CSP, § 396 ods. 1, 3 CSP a žalovaným úspešným v konaní nepriznal náhradu trov konania, pretože v súvislosti s týmto konaním im žiadne trovy nevznikli a žiadne si neuplatnili.

2. Žalobkyňa podala proti rozsudku odvolanie. Nestotožnila sa správnou argumentáciou súdu prvej inštancie. Namietala, že sa nejedná o spotrebiteľský úver, pretože to vylučuje ustanovenie § 1 ods. 3 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto ho nemožno posudzovať v režime Občianskeho zákonníka a ustanoveniami § 54a, § 101, § 103 v spojení s § 565 OZ. Vec treba posudzovať v režime Obchodného zákonníka a všeobecná premlčacia doba tak nie je 3 ročná, ale 4 ročná. Nárok nie je premlčaný. Ak by sa odvolací súd nestotožnil s jej argumentáciou, nesúhlasila s posúdením začiatku plynutia premlčacej doby. Tvrdila, že premlčacia doba na uplatnenie nároku jej začala plynúť od zospoplatnenia úveru. Citovala takmer celé rozhodnutia iných krajských súdov, z ktorých odvodzovala svoj právny názor. V závere uviedla, že od zospoplatnenia úveru jej neuplynula premlčacia doba, nárok preto nie je premlčaný.

3. Žalovaný podal písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne, ale k namietanému právnemu posúdeniu veci sa nevyjadril.

4. Žalovaná v 2. rade sa k odvolaniu písomne nevyjadрила.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 219 ods. 3, § 385 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací

súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže sice doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

7. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu, podľa ktorej je začiatok plynutia premlčacej doby upravený odlišne od všeobecnej úpravy v ustanovení k § 101 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba pre prípad ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť odo dňa splatnosti jednotlivých splátok, teda nie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Preto v prípade ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane splatný celý dlh, začína premlčacia doba vo vzťahu k predčasne splatnému dlhu plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného vyplýva, že ak veriteľ nevyužije právo na predčasné zosplatenie splatného dlhu, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich. Ale v prípade, že veriteľ účinne uplatní zosplatenie celého dlhu, pre takto zosplatený dlh začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatenie celého dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka využil, za splnenia podmienok stanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch.

8. Odvolací súd posudzujúc rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska ním zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver.

9. Súd prvej inštancie správne s poukazom na § 54a OZ skúmal, či pohľadávka žalobkyne uplatnená žalobou nie je premlčaná. Zistil, že veriteľ uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.02.2016. Najneskôr nasledujúcim dňom odo dňa splatnosti tejto splátky začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu, ktorá uplynula dňa 16.02.2019. Z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je totiž zrejme, že začiatok premlčacej doby sa neviaže na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu, ani na dátum splatnosti uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatenil, ale na dátum splatnosti nesplatennej splátky, pre ktorej neplnenie sa stal splatný celý dlh. K rozhodnutiam, na ktoré žalobca poukazoval v odvolaní odvolací súd dodáva, že sa jedná o rozhodnutia iných krajských súdov, nezáväzných pre jeho rozhodovaciu činnosť a právny názor vyslovený v tomto rozhodnutí odvolací súd vyslovil vo svojich skorších rozhodnutiach (25Co/76/2019, 25Co/154/2019, 25CoCsp/7/2020, 25CoCsp/5/2020) a nemá dôvod sa o neho odkloniť. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Súd prvej inštancie na základe uvedeného dospel k záveru, že žaloba podaná na súd dňa 17.04.2019, bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Odvolací súd sa s uvedeným záverom stotožnil, preto napadnutý rozsudok, ako vecne správny, potvrdil. Rovnako správny bol aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalovaní bol v spore plne úspešní, ale žiadne trovy konania im nevznikli.

Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že sa nejedná o spotrebiteľský úver, pretože sa naň nevzťahujú ustanovenia § 1 ods. 3 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.. Pokiaľ by venovala pozornosť rozhodnutiu súdu prvej inštancie, zistila by, že súd prvej inštancie sa s jej námietkou vyporiadal v bode 30. odôvodnenia rozsudku. Žalobkyňa zrejme nerozlišuje, či sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., alebo zmluvu naplňujúcu znaky spotrebiteľskej zmluvy (viď § 52 ods. 1 OZ). Z toho dôvodu je jej námietka posúdenia premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ nie je správna a dávno vyriešená jednotnou rozhodovacou činnosťou súdov.

12. S jej námietkou spočívajúcou v začiatku plynutia premlčacej doby od zospoplatnenia úveru sa odvolací súd vyporiadal v bode 7. rozsudku.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že žalovaní boli v odvolacom konaní plne úspešní, ale žiadne trovy konania mu nevznikli a žiadne si neuplatnili. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).